

“Sire, er zijn geen bossen meer...”

Er was eens een koning van een onmetelijk groot en machtig land. Als een mooie jonge god zat hij op zijn prachtige troon van parels en diamanten, op een kussentje van het zuiverste gouddraad. Hij had een ravissante gemalin, die nog verleidelijker zong dan Carla Bruni, en voorbeeldige, ja zelfs knappe, kinderen die vlijtig studeerden en in hun vrije uren ravotten in zijn bossen en zijn uitgestrekte landerijen. Zijn schatkist zat boordevol dukaten. Zijn boomgaarden glommen van de goudvinken, zijn parken weergalmden van de nachtegalen. In zijn vijvers blonken de karpers. Zijn zeeën barstten uit hun voegen van de garnaal en de sprot, de kabeljauw en de haring.

Toch was de koning een beetje ongelukkig. Hij verveelde zich. Hij vond zijn land eentonig en saai. Al dat groen was zo grijs. Er gebeurde nooit eens wat. Hij wou dat er meer bewoog. Dat zijn land attractiever en pro-actiever werd. Dus liet hij van heinde en ver plannenmakers aanrukken. Karrenvrachten ideeën, initiatieven en projecten voerden ze aan. Ze ontvouwdten ze op de meterslange tafels van zijn ovale bestuurskamer. Ambitieuze, inspirerende en boulevenserende plannen. Er moesten wegen komen, kanalen, treinbeddingen, luchthavens, nachtvluchten en kerncentrales. Er moesten pret- en themaparken aangelegd, voetbaltempels, arena's, shopping malls, bedrijfsterreinen en verbrandingsovens. Het land moest groeien, dynamiek tentoonspreiden. De welvaart moest hand over hand toenemen. Daar zouden al zijn onderdanen beter en rijker en gelukkiger van worden. Iedereen zou hard werken en rondrijden in machtige sport utility vehicles. Iedereen zou reizen naar alle continenten en alles kopen en krijgen wat zijn hart verlangde. De koning zag zichzelf al in een rollercoaster of een ruimtewagen zitten.

Reusachtige, eeuwenoude eiken en beuken werden krakend omgelegd, lelietjes-van-dalen piepend vertrapt, konijnen, vossen en dassen uit hun holen gerookt, glooiende heuvels glimlachend geslecht. Het groene land veranderde in een grote metalen machine die dagelijks met koperpoets opgeblonken werd en glom als een schrijn in een nonnenklooster. Het was een machine die steeds meer energie opslokte. Ongemerkt ging ze haar eigen leven leiden. Ze eiste zoenoffers. Eerst elke week een oudje, een allochtoon of een vluchteling. Later ook jonge blanke vrouwen en mannen, kinderen en kale baby's. Maar ook meer en meer bomen en planten, dieren en organismen slokte ze op. De bossen werden gedecimeerd, de open ruimte trok weg, de vijvers raakten leeggevestigd en liepen droog, op zee dreven eilanden van plastic en rommel. De bodem van de oceaan smeulde van kernachtige gedachten.

De koning zat vergenoegd met zijn dukaten te spelen. Wat stond hij beeldig op de nieuwste zilvermunten. Toen klopte een dienstbode op de deur van de ovale kamer. “Majesteit, uw kleindochter spartelt in haar wiegje als een vis op het droge. Ze hapt naar lucht en vindt er geen. U moet iets doen.” In paniek liet de koning de munten uit zijn handen rollen. Ze kletterden tegen het marmer en rolden naar alle kanten. Zijn gewaden ruisten door de gangen. Het meisje was al overleden en de lijfartsen waren al druk met de lijkschouwing bezig. “Een spoor van minuscule zwarte puntjes in het longweefsel, Sire.”

Gelukkig zijn sprookjes bedrog en bestaan er haast geen zotte koningen meer.

Gelukkig sterven er bij ons jaarlijks nog geen 15.000 mensen aan fijn stof en is kanker hier een zeldzaamheid.

Gelukkig nemen astma en allergie elk jaar af.

Gelukkig kennen wij geen stress en mogen de depressie- en zelfdodingsgraad in onze contreien tot de laagste van de wereld gerekend worden.

Gelukkig is hier open ruimte zat en komen er elk jaar nog vele hectaren bos bij.

Gelukkig zijn onze heersers veel zuiniger met voetbaltempels, industrieterreinen, kanaalverbredingen, Lange Wapperviaducten en winkelcentra dan hun collega's in andere landen. Wij zijn gelukkige mensen met wijze leiders.

Waarom zouden we malen om het kappen van bossen. Bossen zijn van niemand en van iedereen.

Niemand moet iets doen...

Iedereen moet iets doen. Het is dringend. Steun de constructieve voorstellen van het Groene Gordel Front en teken de on-line bospetitie (zie www.ggf.be). Bomen kunnen zich niet verdedigen. U hen wel.

Benno Barnard, Marc de Bel, Ludo Benoy, Lut De Block, Gie Bogaert, Warre Borgmans, Herman Brusselmans, Dimitri Casteleyn, Herman J. Claeys, Manu Claeys, Marcus Cumberlege, Geertrui Daem, Jozef Deleu, Paul Demets, Joris Denoo, Gerda Dendooven, Bernard Dewulf, Filip De Bodt, Wally De Doncker, Staf De Wilde, Pat Donnez, Noëlla Elpers, Ludo Enckels, Annemarie Estor, Don Fabulist, Luuk Gruwez, Leo de Haes, Kristien Hemmerechts, Peter Holvoet-Hanssen, Geert van Istendael, Hilde Keteleer, Frederik Lucien De Laere, Patricia Lasoen, Jan Lauwereyns, Luc de Meersman, Jean-Paul Mulders, Koen Peeters, Anne Provoost, Jef Ravelingien, Pjeroo Roobjee en Lena Zwaenepoel, Xavier Roelens, Jo Roets, Paul Saccasyn, Gerd Segers, Hedwig Speliers, Willy Spillebeen, Koen Stassijns, Willy Tibergien, Peter Theunynck, Marc van Tongele, Marc Tritsmans, Diane Vangeneugden, Dirk Vekemans, Willem Vermandere, Paul Verrept, Erik Vlaminck, Frans Vlinderman, Raf Walschaerts, Ingrid Weverbergh, Veerle Weverbergh

* Het Lappersfortbos is de moeder van de zonevreemde bossen. Een deel van dat bos was acuit bedreigd. In Vlaanderen wordt elke dag nog ongeveer een halve hectare (= een voetbalveld) gekapt. Dat moet stoppen. Bovendien moet er meer en sneller aangeplant worden. Momenteel ligt Vlaanderen duizenden hectare achter op het schema.

Meer info op www.poeziebos.be **Do it now ! But how ?**

<http://www.jokeschauvliege.be/content/plan-van-aanpak-klaar-voor-zonevreemde-bossen>

<http://www.bosplus.be/nl/kenniscentrum/bosbehoud>

Pinkstergedicht voor politici
Brugge & mail Suez Fabricom
met de vraag waar ‘thuisindestad’
ligt & om de bossen- en bomen-
oorlog te stoppen ?

Chers ami(e)s de Suez-Fabricom Gti,

<http://www.knack.be/blog/blog-algemeen/71-89/kleurt-sp-a-rood-.html#3484>

Les fêtes du 1 mai et de la Pentecôte nous ont inspiré pour vous demander une **annulation** de votre demande pour construire dans le bois. Après les politiciens pourront suivre avec un échange durable de sol dans **le cadre du afbakening regionaalstedelijk gebied Brugge**. Personne attend le combât de bois et certainement pas nous. Bonne fête et laissez l'esprit aller où elle veut...On aimera certainement le futur quand le bois de paix sera sauvé et vous serez une usine durable! Tous les notes de presse sont à lire sur www.ggf.be et histoire du roi fou <http://video.google.nl/videoplay?docid=2564262903868802793&pr=goog-sl>

Brief aan de vijand Staf De Wilde, Lappersfort Poets Society

we vereren andere namen
want we delen een andere hoop:
wie anders liefheeft,
zal anders haten

wie dweept met Reagan
misprijst el Che, een Thatcher
zal nooit met Ho Chi Minh slapen

en toch, mijn vijand, je bent in
mijn dorp geboren; we hebben
gebeden tot eenzelfde god: is bidden
het verzinnen van een gezicht?

wanneer gebeurde het dat de aarde
scheurde, wanneer ontstond de breuk
in de taal? we spreken dezelfde woorden
zo verschillend uit: vrij is de rijke,
rijk wie vrij is van bezit

toch zijn we dorpsgenoten, laten we
pogen een brug te bouwen over
elke afgrond, elke ravage van een ravijn

weet je, de reuk van een dode
is stank zonder de geurerwten van
de droom; we moeten kransen leggen,
immortellen op de tombe van dromers:

zij die aan de wapens verzaakten en
tegen een paal gingen staan -
een dromer weigert te doden
op bevel van een zakenman

noem ze Jaurès, noem ze Franciscus,
zendelingen praten met dieren:
wie niet het dier en de bomen verstaat,
loopt aan de mensen voorbij

deze taal hebben allen gemeen, het komt
aan op zorgzaam zijn, zich ontfermen,
ferm met een teder gebaar –

weet je, deze wereld wordt klein
als een kogel zonder het weke
van lippen die prevelen, vingers
die tippen aan andere vingers:

kunnen ze dat, mogen ze dat? www.ggf.be

HERFST

Als het bos van het Lappersfort verdwijnt,
laten de bomen in Vlaanderen
hun bladeren tegelijk
vallen.

Bruges la morte

Als het bos van het Lappersfort weg is,
kan de industrie in Vlaanderen
weer opgelucht
ademen.

Flandre la morte

Wally de Doncker

Hoge bomen

Hoge bomen wijzen de lucht graag
met takkenvingers. Ze lekken hun gebladerte
uit, verslikken zich in de bast
waarmee ze onder een gelaten zon

langzaam uit de kleren gaan. Dan staan
ze daar naakt en willen van de hete adem
van wie zich verbaast niet weten. Iemand
stelt de vraag die steeds wordt overgeslagen.

Het is, tonen ze schouderophalend in hevig
weer, een zaak van schaduw en lichtinval.
Plooibaar zijn ze naar waar de wind vandaan
komt. Ze zijn de vlakke hand op de kont

van de wandelaar, de smachtende monden
van de kastanje die ontbolstert. Ruige schors
is hun gave huid. Laat maar waaien, denken ze.
Wortelen, stevig in hun stammen staan. Heren

van staat. Tot ze vallen. Alleen de vaart
ziet hoe het hen ruggelings vergaat.

Paul Demets, 5 oktober 2008 week van het bos
Voor het integrale behoud van het Lappersfortbos
<http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php>

PAKJE MET DE SYMPATHIEKE MEDEWERKING VAN SINTERKLAAS & ZWARTE PIET, een aanzet tot een beter Brugge & een hartelijkere omgang met het erfgoed.

Geen schoenzetting dit jaar, wel een pakje in het schoentje voor de politici van goede wil. GGF heeft overlegd met zwarte Piet. Morgen bezorgt zwarte Piet een pakje in de schoentjes van vele politici. Over coproductie in de duurzame & dierbare stad. Brief van/aan zwarte Piet volgt. Zondag is er in Brugge, daags na Sinterklaas, een SOS optocht voor leefmilieu als erfgoed voor onze kleinkinderen. Deze keer van de verenigde Brugse actie- en bewonersgroepen. Zie ook uit archief : GGF zet voor vijfde keer schoentje
<http://www.stadsomroep.com/Detail.asp?NUM=19499>

Beste politici van goede wil. Hieronder vindt U ons paasgeschenk van 2005. We recycleerden het tot een sinterklaaspakje 2008 voor in uw schoentjes. Neem deze keer ons voorstel voor duurzame democratie en coproductie ernstig. De nood tot het bouwen van de nieuwe stad wordt door meer en meer mensen als wenselijk ervaren. Doen ! We reiken U weer eens de hand. Doe er iets mee ? We kunnen samen verder- en doorddenken...Er is geen weg naar vrede, vrede is de weg !

BURGERS & BURGERESSEN BIJNA THUIS IN DE STAD... voorstel thuisindestad-rondetafelraad

0. Inleiding

Aan de vooravond van de lente 2005 trok een meer steden beleid delegatie naar Minister Keulen voor een thuis in de stad overleg. Toen beloofden we vanuit Brugge een concreet voorstel uit te werken voor meer participatie en coproductie. Bij deze zijn we zover !

Het Europees Verdrag van Aarhus stelt onder andere dat overheden het publiek moeten assisteren bij de inspraak over besluitvorming. Daarvoor moet tijdig relevante informatie over nieuwe voorstellen beschikbaar zijn, moet het publiek zijn mening kenbaar kunnen maken en moet de overheid met de resultaten van deze inspraak rekening kunnen houden

(zie <http://www.mina.be/aarhus.html>).

Met het Verdrag van Aarhus en de sterke visie van het witboek stedenbeleid (Thuis in de stad) in het achterhoofd willen wij constructief bijdragen aan het debat. We hopen dat Vlaanderen meer aanzetten zal geven tot het honoreren van de dierbare verzuchtingen uit het duurzame middenveld van burgers en Milieu- en Natuur- en Stadsbewegingen !!!

1. Ruggespraak als lichtpunt van stedelijkheid

Recent waren er in vele steden puik georganiseerde hoorzittingen rond het Thuis in de stad verhaal. Het is hoopvol dat de overheid in tandem wil gaan met de bevolking en openbare kamers organiseert waar rondetafeloverleg met communicatie, dialoog en samenspraak mogelijk is. Zo maakt men openingen in de evenwichtsoefening 'openbaarheid versus geslotenheid' van bestuur. In die openingen kunnen burgers echt thuis komen in hun stad. Helaas na zulke avond staan we weer vaak alleen en in de kou, ver weg van de geheime gesloten kamers waar iedereen op zijn eiland blijft. Elke raad/dienst/overheid/belangengroep apart in zijn hokje en met weinig of geen communicatie/terugkoppeling naar de burgers en het middenveld. Er dient zich een nieuwe (niet-zuil of politieke partij gebonden) aanpak aan en het idee van de communicatieraad (zie bijlage DENKEN OVER DE COMMUNICATIERAAD) beantwoordt aan de nood tot een permanent en structureel overleg tussen burgers, groepen en overheden.

Wij spreken van de 'thuisindestadrondetafelraad'

2. Dwarsverbindingen vol interactie : de thuisindestadrondetafelraad

Misschien is er wel nood aan een soort regelmatig overleg (een soort kleine hoorzitting/stadsgesprek) waarin betrokkenen en overheden met elkaar de 'staat van de stad' kunnen bespreken en overleggen. Een mogelijkheid om samen van boven- en vanonder- uit de stad te sturen/plannen. De kans tot een coproductie-proces... Wij noemen het

'de thuisindestadrondetafelraad'

en baseren ons vooral op de ideeën van de communicatieraad in Turnhout; goed beseffend dat elke stad verschillend is en dat de inspraak en medewerking (talenten en ideeën) van vele andere betrokkenen nodig zijn in de mogelijke concretiseringsfase. (zie hiervoor het Lappersfort-manifest en het Han-

zestad-manifest, beide over duurzame democratie in het Lappersfortmuseum online <http://ggf.regiobrugge.be> of het huis van de participatie op www.stratengeneraal.be)

3. Troeven van de thuisindestadrondetafelraad : verbinding !

- * Er is een publieke plaats waar op regelmatige basis ontmoeting en interactie in levende lijve (live) kan gebeuren
- * Er is ruimte om elkaar te leren kennen en te leren van elkaar
- * Er is een kans om te linken en te verbinden tussen burgers, actiegroepen en overheden (stad, ocmw, districtraden, provincie, gewest)
- * Er is een plaats waar lichtende voorbeelden van elders kunnen doorgegeven worden (intercity)
- * Er is een plaats voor informatiedoorstroming- en uitwisseling
- * Er kan stroomlijning van communicatie gebeuren (vooral nuttig vanuit de overheden naar de burgers of omgekeerd)
- * Er is een kans om diverse inspraakraden, gemeente- en ocmw-raad, districtsraad, schepencollege te linken met wakkere burgers en burgeressen uit alle straten
- * Er is een directe mogelijkheid voor de overheid om aan haar public relations te werken. Vaak zijn er te veel perceptie-misverstanden
- * Er is ruimte voor een proces van toenadering en compatibiliteit waar nodeloze conflicten vermeden kunnen worden
- * Er is een plaats om samen ingewikkelde dossiers te leren begrijpen
- * Er is een plaats om samen te (helpen) zoeken naar oplossingen in een complexe werkelijkheid
- * Er is een plaats waar men wederzijds bevruchtend kan leren van elkaar en elkaars talenten
- * Er is een plaats waar men samen de agenda van de stad en de burgers kan bepalen
- * Er is een plaats waar dringende, lastige vragen kunnen gesteld worden
- * Er is toegang op de thuisindestadrondetafelraad voor de pers (het oog van de democratie) zodat zij haar informatie-rol als vierde macht kan gestalte geven
- * Er is meer kans dat duurzame en dierbare stadsplanning niet aan het toeval wordt overgelaten. En een proces wordt van bestuur en burgers als elkaars medekrachten...

4. Meer Steden Beleid-paasei...

Bij deze geven wij dit idee voor een thuisindestadrondetafelraad in eerste instantie aan Minister Keulen en zijn medewerkers . Als Brugs Paas-geschenk namens vele honderden stadswerkers uit de Vlaamse steden die de wens voor meer steden beleid vorm geven. Het spreekt vanzelf dat dit idee een thuisindestad-budget en dito ambtenaar vraagt die het geheel onafhankelijk kan coördineren. **Beste Minister, geef ons aub. een thuisindestad- huis/plek !!!**

5. Uitleiding

" Hoop is wellicht de stof waaruit onze ziel gemaakt is " (Gabriël Marcel)

Duurzaamheid omdat de toekomstige generaties ons dierbaar zijn...
SAMEN ZUURSTOF GEVEN AAN EEN DUURZAAM VLAANDEREN
Opdat het hart van de schildpad nooit ophoudt met slaan...

PARTICIPATIE thuis in de STAD

1. INLEIDING

Het Groene Gordel Front wijst er in zijn Hanzestadplan op dat inspraak en participatie, communicatie en betrokkenheid essentieel zijn in een duurzaam overlegpatroon, in elke democratie van de 21ste eeuw. Wij zijn overtuigd dat dierbare en duurzame politieke beslissingen slechts mogelijk zijn als beleidsmensen alle betrokken partners op gelijk niveau rond de tafel brengen en samen naar verantwoorde duurzame beslissingen groeien. Het Groene Gordel Front wil dat duurzame ideeën van burgers - die creatief, speels of soms ook gedurfd (als het moet) de omgeving voor zichzelf en anderen willen uitbouwen - mee gehoord en betrokken worden in de uitbouw van een duurzame wereld. Thuis in de stad als haalbare utopie...

Om de kloof met de burgers en het middenveld te dichten reiken wij de politieke wereld & de overheden & actoren de ideeën van de COMMUNICATIERAAD aan. Deze ideeën samen verder uitwerken met de betrokken overheden, adviesraden & burgers zou een nuttige investering voor een duurzame en dierbare stad zijn ! Als Groene Gordel Front willen wij constructief meewerken aan deze oefening in dialogische democratie ! Ondertussen vonden wij aansluiting bij de stadswerkers van het platform meer steden beleid (www.meerstedenenbeleid.be) en bezochten we samen Minister Keulen.

2. DE COMMUNICATIERAAD : INSPIREREND MODEL

- als aanzet voor permanent overleg thuis in de stad

Al 20 jaar komt in Turnhout de Communicatieraad maandelijks bijeen. Zowel individuele bewoners als bewonersgroepen, politici en ambtenaren zitten erin. Het is bedoeld om communicatie in twee richtingen te laten verlopen, niet enkel van boven naar beneden. Om misverstanden te vermijden verbindt het Turnhoutse stadsbestuur zich ertoe alle projecten en plannen vroegtijdig aan de bevolking voor te leggen. Informatie en inspraak zijn er onlosmakelijk met elkaar verbonden, en er groeit een verstandhouding tussen burgers en beleid. Niet alleen de beleidsvoorstellen komen ter tafel, maar evenzeer die van de burgers. Hij of zij, jong en oud, denken en spreken mee.

Deze communicatieraad - met een voorzitter van buitenaf - is een open vergadering. Na elke bijeenkomst blijft iedereen op de hoogte door middel van Nieuwsbrieven, Stadskrant en Website. Dat is een voorwaarde van vooruitgang in het communicatieproces.

Waarover spreken bewoners? Vooral over hun directe leefomgeving, verkeer, ruimtelijke ordening, buurtsubsidies...Maar het gaat ook over de medeverantwoordelijkheid van de bewoners en over de beleidsaanpak. Heilige huisjes worden al eens afgebroken als die aanpak in vraag wordt gesteld; wat deze bijeenkomsten tot een democratisch instrument maakt.

Eigenlijk lijkt dit op een democratisch controleorgaan van onderuit, maar is geenszins een vervanging van de gemeenteraad. Agendapunten worden aan de Communicatieraad wel vooraf per telefoon, brief of mail meegedeeld, en bij de start van elke bijeenkomst worden die punten kort toegelicht. In zekere zin levert deze Communicatieraad voorbereidend werk voor de beslissingen die in de gemeenteraad - zo zou het toch moeten -finaal worden genomen. Een idee voor Vlaanderen ? (gelezen in de Mechelse vanonderuit stadskrant ergens in 2002)

- Mina-raden en Gecoro-commissies zijn een heel nuttig 'gesloten deur' - instrument; maar helaas is er veel te weinig of veel te laat terugkoppeling naar de achterban, de burger, de samenleving van waaruit zij uiteindelijk hun mandaat kregen. Om dit te verhelpen is de COMMUNICATIERAAD een waardevol instrument
-
- Hierna volgen meer gegevens (met dank aan De Morgen-journalist Filip Rogiers die dit eerder al berichtte in de vrijdagse INTERCITY-bijlage van De Morgen). Communicatieambtenaar Ben Verdick was begin 2005 te gast op de Brugse Mina-raad.

ZUURSTOF VOOR DE LOKALE DEMOCRATIE

COMMUNICATIERAAD ALS MEDEKRACHT

In Turnhout brengt men één keer per maand politici, ambtenaren en burgers rond de tafel om 'de stand van de stad' te bespreken. Dat doet de stad Turnhout al meer dan twintig jaar. 'De laatste jaren mag ik ons model op vele plaatsen gaan uitleggen' zegt bezieler en communicatie-ambtenaar Ben Verdick. 'De aversie van de politiek blijft echter zeer groot.'

Dinsdagavond, een zaaltje in de Warande. Een veertigtal mensen wacht het begin van de vergadering af. Er wordt gemord omdat het stadscollege niet op het appèl is. Dat is in de geschiedenis van de communicatieraad een primeur. "Twee schepenen hebben zich verontschuldigd", zo trekt Jan Van Alsenoy de vergadering op gang. "Het is de eerste keer sinds ik deze communicatieraad voorziet, dat niemand van het stadsbestuur present is. Ik vind dit ongeoorloofd."

Toch gaat de vergadering door. Je merkt aan alles dat de Turnhoutenaren bedreven zijn in de cultuur van het overleg. Er wordt niet door elkaar gepraat, en ook als er harde noten worden gekraakt, blijft de toon beleefd. Om Norbert De Batselier, voorzitter van het Vlaams Parlement, te parafraseren: een goed werkende democratie is altijd een beetje saai. Respect, daar draait het om. En gelijkwaardigheid. Niemand naait hier iemand een oor aan.

Daarin is Turnhout een geval apart. Op vele andere plaatsen waar de bevolking inspraak of meespraak krijgt, loopt het juist spaak op een onevenwicht tussen de mensen rond de tafel. Meestal gaat het zo: de politiek nodigt de bevolking uit, de burgers mogen opmerkingen maken, maar iedereen voelt aan de ellebogen dat het er de politici vooral om te doen is hun al genomen beslissingen met zo weinig mogelijk aanpassingen door de volksvergadering te jagen. In Turnhout hebben de burgers niet het gevoel dat de vertegenwoordigers van de stad spelletjes zitten te spelen. Uniek is bijvoorbeeld hoe een ambtenaar hier elke maand een lijst geeft van de milieu- en bouwvergunningen. Alles met naam en toenaam. Om helemaal zeker te zijn van de onpartijdigheid doet Turnhout een beroep op een buitenstaander als voorzitter. Jan Van Alsenoy werkt voor de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG).

De opdracht bestaat er niet in dossiers inhoudelijk te fileren, wel om de procedures op de voet te volgen. Verdick heeft altijd een lijst mee van wat er in de stad op stapel staat, wat gerealiseerd is en wat nog in uitvoering. "De stad is verplicht nieuwe dossiers hier voor te leggen", zegt Ben Verdick. "Dat staat nergens geschreven, maar het is een gewoonteplicht geworden."

Het is een permanente oefenschool in heel concrete democratie, maar geen propaganda voor de politiek. "De gemeente moet er op zo'n communicatieraad niet uit naar voor komen als een goed geölied bedrijf? Want dat is het niet", zegt Verdick.

"In Turnhout heeft de traditie van medezeggenschap alle besturen overleefd", zegt Van Alsenoy. "En dat betekent toch wel iets. In het begin van de jaren zeventig had je de adviesraden. Daarna kwam de wakkere burger, kreeg je inspraak, hoorzittingen, openbare onderzoeken, de volksraadpleging. We zijn inmiddels al aan de vierde golf van inspraakmodellen toe, maar geen enkel model is zaligmakend. Ook de volksraadpleging niet, zelfs al zou ze bindend zijn."

De belangstelling van andere steden en gemeenten voor het Turnhoutse 'model' is de afgelopen jaren gevoelig gestegen. "Er is interesse, maar ook veel aversie", zegt Verdick. "Het idee dat mensen zomaar met de deur in huis kunnen vallen, maakt vele politici bang."

Toen vele 'nationale' politici zich halfweg de jaren negentig over het eigen bedrijf begonnen te bezinnen, waren ze het over één zaak roerend eens: het geloof in de Wetstraat staat of valt met de kwaliteit van de democratie in de Dorpsstraat. Sindsdien is over die lokale democratie al veel denk- en ook wel

doewerk verricht. Naar een modernisering ervan, en alternatieve spelregels, wordt nog elke dag gezocht. Zo wil de Vlaamse regering het vragenuurtje in de gemeenteraad invoeren. Verdick: "De meeste acties op buurtniveau ontstaan vanuit problemen met de stad. Dat is een slechte zaak. Als het probleem opgelost raakt, zijn die buurtbewoners weer weg. Zo doe je niet aan stadsopbouw. En een bijkomend nadeel van al te geïsoleerde buurtwerking is dat sommigen zich in die verenigingen als kleine burgemeesters gaan gedragen. Met het vragenuurtje wordt het misschien weer ieder voor zich." (Filip Rogiers, Intercity De Morgen 22/12/2002)

3. Brugse terugblik ivm. de ideeën van de communicatieraad

Het Groene Gordel Front herinnert zich de de tijd dat we verzamelden in het bezette Lappersfortbos als een unieke tijd. Het Lappersfort was ons doel en tevens onze plek voor ontmoeting en dus een verbindende plaats. Verbinding van mensen-vrijwilligers binnen een netwerk vol diversiteit. Niet elk op zijn eilandje... Gewone mensen en intellectuelen. Anarchisten en koningsgezinden. Diverse politieke kleuren en mensen zonder politieke kleur. Kinderen, schoolgaande jeugd en hun (groot-) ouders...Er was communicatie en er werd gelinkt tussen activisten, politici, milieuspecialisten en vele gewone mensen van duurzame wil. We hadden iets van de drie musketiers : allen voor één; één voor allen. Een soort rondetafel-fellowship of the Lappersfort waar ook de minister en de burgemeester op bezoek kwamen.

Er is veel goeds en moois in Brugge. En zoals elkeen houden we van onze stad en de mensen die er zich voor inzetten. Ze verdienen allemaal een pluim voor hun vele positieve daden. En ze verdienen maximale kansen voor een toekomstige constructieve samenwerking.

De wereld functioneert vaak als eilandjes. Eilandjes die vaak vergeten zijn verbindingen te leggen met elkaar. Verbindende communicatie is zuurstof voor de democratie. Als we iets beseffen dan is het dat voor een goed functioneren van de samenleving overheid, politici, middenveld, ruimtelijke planners en burgers van goede wil wederzijds nood hebben aan elkaar en aan dwarsverbindingen...

Nu duidelijk is gebleken dat er in Brugge een grote nood is aan beter overleg en constructieve dialoog, verbindende netwerking en echte communicatie kunnen we samen met velen werken aan die nieuwe cultuur binnen het Thuis in de stad verhaal !

4. Twee GGF-voorstellen om iets mee te doen ...

Het Groene Gordel Front concretiseerde al deze gedachten in twee voorstellen voor de overheden. Een rondetafelraad (kerst 2004) & Een thuisindestad rondetafelraad (pasen 2005). U las het hierboven en het is on line op www.ggf.be bij participatie